

בְּאִזְמִיר בְּנִפּוּלֵי בְּטוֹנִיסְיָה
אֵיפֹה לְעֲזָאזֵל זֶה יִכּוֹל לְהִיּוֹת
פְּעַם אַחֲרוֹנָה שְׁהִיִּיתִי בְּסִין
זֶה הָיָה לְפָנַי שְׁמוֹנָה אוֹ תֵשַׁע שָׁנִים
הִרְבֵּה פְּעָמִים כְּבוֹד זֹאת שְׂאֵלָה שֶׁל שְׁעָה
חֲמִישִׁיהַּ מְדוּר.

1918

דיאלוג מול הטלוויזיה – ולדימיר ויסוצקי מרוסית: סיון בסקין

”דְּרֵאִית, וּנְיָה, אֶת הַפֶּה שְׁלֹו?
תְּרָאָה, תְּרָאָה ת’מְפָגְרִים...
תְּרָאָה, מְאִפְרִים כְּמוֹ פִּיגְלָה,
וּמְדַבְּרִים כְּמוֹ שְׁכוּרִים!

וְזֶה דוּמָה – תִּקְשִׁיב, אֵינֶן –
לְגִיס שְׁלֶךְ – כְּזֶה שֶׁתִּזְנֶן.
תְּרָאָה מְכָאן, לֹא, לֹא, מְכָאן,
נֹו כֹן, אֵינֶן!”

”גִּיסִי, עֲזֹבִי, כִּי מֵה נִסְגֵר אֶתוֹ:
זֹאת מְשַׁפְּחָה, ‘סֵתְמִי, פָּרָה!
תְּרָאִי אוֹתָךְ: אִפּוֹר, סִיגְרִיּוֹת –
עוֹד תַּחֲטְפִי אֶצְלִי סֵטִירָה!

קִשְׁקִשְׁנִית אַחַת, עֲזֹבִי,
אוּלֵי תְרוּצִי לְהִבִּיא...
מֵה, לֹא? תּוֹזוּי כְּכֹר וְשָׁבִי,
אֵל תִּתְקַרְבִּי!”

"אוי, אַני מַתָּה! אוי, תִּרְאָה, נָנֵס!
בְּחִלְפָּה מִצְמֹר זָר!
בְּמַתְפָּרָה שְׁלָנוּ אֵין מִצָּב
שְׂתִיפְרוּ כְּזֵה דְבָר.

וְכָל הַחֲבָרִים שְׁלָךְ
הֵם שְׁלוּכִים מֵהַמְדַרְכָּה,
וְגַם שׁוֹתִים מֵהַזְרִיחָה
סְחוּרָה דוּחָה!"

"הַחֲבָרָה שְׁלִי שְׁלוּכִים, זֵה נְכוּן,
הֵם לֹא עוֹשְׂקִים ת'מִשְׁפָּחָה,
וְחֹמֶר זֹל שׁוֹתִים בְּשִׁבִיל הַחֲסָכוֹן:
זֵה מְכַסְפֵּם, מֵהַזְרִיחָה!

דִּי, זִינָה, כִּי גַם לָךְ הָיָה
חֶבֶר מֵהַתְעֵשְׂיָה,
לְגַם בְּנִזִּין מֵהַפִּיָּה —
שְׂכַחַת, גּוֹיָה?"

"אוי, וְנִיָּה, תְּכִים! זֵה נִהְיָה נוֹרָא!
כָּל כֶּךָ מְתוּק שְׂבָא לְבַבּוֹת!
וּמִי זֹאת שָׁם בְּגוֹפְיָה קִצְרָה?
אַנִּי רוֹצָה אַחַת כְּזֹאת.

בְּסוּף רִבְעוֹן, אַנִּי רוֹצָה,
אַרְגֵּן לִי גַם כְּזֹאת חִלְצָה...
מָה "לְחוֹצָה", שׁוּב "לְחוֹצָה" —
אוּלֵי תִמְצָא!"

"את, זינה, תסתמי, יא שטינקרית —
הלקה תוספת רבעונית!
מי התלונן לממנים? לא את?
אני ראיתי, מלשנית!

וחוץ מזה, חלצה כזאת
עליך רק תביא בושות.
זה ארבע מטר מלמלות —
יש לך שטרות?..."

"אוי, ונייה, אקרוכטים! אוי, חצפן!
איך מסתובב לו, הקוסון!
א' יצור שלנו לא מזמן
ככה קפץ במועדון.

אכל אתה בערב בא,
אוכל, וכבר — על הספה,
אם לא שכור — צועק. חצפה...
ת'רגע טפה!"

"את, זינה, רק רוצה להתגרות,
זאת את בעלבונות פתחת!
מכל היום יש לי מספיק צרות,
חוזר לפה — רואה אותך!

ואז ברור שבא לי מיד
לחברה בחנות ליד —
אני לא פוץ של אף אָחד
לשתות לבד!"